

Spoštovane tovarišice in tovariši, dragi domačini in gostje od vsepovsod, pristrčno pozdravljeni vsi, ki ste se odzvali našemu vabilu in skupaj z nami obeležujete Spominski dan Občine Hrpelje – Kozina.

DOBRODOŠLI!

Zvestoba tem srečanjem nam narekuje, da se vprašamo, kaj je tisto vodilo, ki nas vsako leto pripelje sem v Rodik?

Je to samo hvaležen spomin na 21. julij 1944, na dan ko so Nemci, fašisti in domobranci izvršili v Rodiku in na Artvižah vrsto brutalnih grozodejstev?

Je to bolečina ob spominu na mučeništvo domačinov nad katerimi se je okupator zverinsko znesel?

Je to MOGOČE hvaležnost in občudovanje tistih, ki so v usodnih časih zmogli odločitev za uporniško vstajo zoper okupatorja in so pri tej odločitvi vztrajali tudi za ceno lastnih življenj?

Ali je to tudi bolečina in obžalovanje žrtev, ki jih je našemu narodu iztrgalo nasilje svetovne vojne?

Ali pa je to protest zoper vojno in zoper nasilje nad dostojanstvom človeka in naroda, zoper razvrednotenje jezika in kulture, zoper potvarjanju zgodovine?

Pred sedemdesetimi leti se je po štirih letih trpljenja končala 2. svetovna vojna. Morije, kakršne svet ne pomni, je bilo konec z zmago nad fašizmom in nacizmom. Verjamem, da vsi, ki smo danes tukaj, pripisujemo tem dogodkom velik pomen. Pripisujemo jim ga zato, ker se zavedamo, da brez tega boja ne bi bilo dosežkov, ki so za mnoge že kar samoumevni.

Med najpomembnejši dosežek sama štejem: svobodno slovensko državo in ohranitev slovenstva in slovenščine na prostorih zahodno od Rapalske meje.

Vsega tega pa ne bi bilo brez upora!

Brkinski človek je bil v dvajsetem stoletju še posebej preizkušen, najprej je bil deležen dve desetletji fašističnega terorja, kasneje pa še grozot II. svetovne vojne. Vendar je kljuboval. KLJUBOVAL in vzdržal! Ponosni smo lahko na dejanja in odločitve naših dedov!

Uporu so se z velikim žarom pridruževali predvsem mladi ljudje. Ti so imeli preprosto radi slovensko besedo, zemljo in niso pristali na to, da bodo le nemo opazovali kako pod dežjem granat in pod roko požigalcev gorijo slovenski domovi.

To ljubezen so drago plačali, dali so največ kar so imeli. Dali so svoja mlada življenja!

Spomin na ta hrabra dejanja je potrebno negovati!

Kajti na trenutke se zdi, da je današnji čas nenaklonjen globljemu premisleku in podvržen POSPLOŠEVANJU. Prepričati nas hočejo, da dejstev ni, da lahko govorimo le o različnih pogledih na stvari! Sama se s tem ne strinjam, saj trdim, da o dogodkih, katerih se danes spominjamo, ni možnih več razlag, resnična je le ena in sicer ta, da je šlo za pogumno dejanje pogumnih ljudi.

Pogum, vera v slovenstvo in žrtvovanje ne bodo nikoli pozabljeni. Mi, ki danes uživamo mir, smo srečneži, smo veliki dolžniki.

ZATO obljubljam, da bomo skrbeli, da bodo pogumna dejanja VSEH POGUMNIH LJUDI ostala večna in zapisana v zgodovino kot vrednota in resnica ter pomemben mejnik slovenske države.

S Spominskim dnem Občine Hrpelje – Kozina poskušamo doseči ravno to, da na glas povemo, kaj se je takrat dogajalo in kaj je EDINA resnica.

Rodik, 19.7.2015